Den treenige Guden

Spara som PDF

A. Guds enhet

1. Ett gudomligt väsen

Det finns ETT ENDA GUDOMLIGT VÄSEN som både kallas och är Gud:

> ”*Herren vår Gud, Herren är en*” (Mark 12:29, 12:32)
>
> *”Jag är den förste och jag är den siste, förutom mig finns ingen Gud.”* (Jes 44:6)

2. Strikt monoteism

Bibeln lär strikt **monoteism**, och utesluter definitivt varje form av dualism och polyteism. Dualism lär att det existerar två inbördes fientliga högsta väsen, ett som representerar allt moraliskt gott och nyttigt för människan, medan det andra är källan till all synd och allt ont. Polyteism är tron på mer än en gud, så som vi finner i de gamla grekernas och romarnas religion. Både dualismen och polyteismen förstör i själva verket uppfattningen om Gud som ett högsta väsen. Om det finns mer än en gud måste var och en av dem med nödvändighet vara begränsad till sin omfattning av den andre, och det är möjligt att tänka sig en gud som är högre än de andra. Det finns i sanning många som kallas gudar av människor (1 Kor 8:5). Emellertid är dessa inte gudar till sitt väsen utan enbart betraktade och dyrkade som gudar; de är inte gudar, men människorna gör dem till gudar:

> ”*så vet vi att det inte finns någon avgud i världen och att det finns bara en Gud*” (1 Kor 8:4)

3. Praktisk betydelse

Tillber vi denne ende Gud, kommer vi inte i konflikt med någon annan. Om han välsignar oss, kan ingen annan gud förbanna oss*:*

> *”Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss*?” (Rom 8:31)

Men om han är vänd till oss:

> *”ingen kan rädda ur din hand”* (Job 10:7)

Ingen kan vädja till någon högre eller mäktigare, och det finns ingen gud vid sidan av honom. Därför är det honom och endast honom vi måste tillbe och till vilken vi måste vända oss för att få hjälp och frälsning.

> *”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.”* (Joh 17:3)

B. Guds treenighet

1. Tre särskilda personer

I Guds odelade och osynliga natur finns det tre särskilda personer. Ordet person används i samma betydelse som det har hos kyrkans gamla författare. Det betecknar något, som icke är en del eller en egenskap hos något annat, utan existerar självständigt.

Lärosatsen om treenigheten är inte en nytestamentlig fortsatt utveckling, så som några påstår, utan är klart förkunnad också i Gamla testamentet.

> ” *Kom hit till mig och hör detta: Jag har från första stund talat helt öppet. När tiden kom att något skulle ske, då var jag där. Och nu har Herren, HERREN sänt mig och sin Ande.*” (Jes 48:16)

Här urskiljes klart tre personer.

> ”*Gud, din tron står i evigheters evighet, ditt rikes spira är rättens spira. Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.*” (Ps 45:7-8)

Här är Gud smord av Gud med glädjens olja, som är den Helige Ande (Apg 10:38). I Bibelns första vers får vi höra om Gud och om Guds Ande och om Guds ord, genom vilket allting skapades (1 Mos 1:1-3; Joh 1:1-3). Eftersom det var mer än en person, sade Gud*:*

> *” Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss*” (1 Mos 1:26)

Från Nya Testamentet lär vi att tre åtskilda personer var närvarande vid Kristi dop (Matt 3:16-17), och att alla folk skulle bli döpta:

> *”i Faderns och Sonens och den helige Andes namn*” (Matt 28:19; 2 Kor 13:13)

2. Fadern är sann Gud

Om Fadern säger Jesus att han är den ”*ende sanne Guden*” (Joh 17:3). Paulus skriver*:*

> *”så har vi bara en Gud, Fadern, från vilken allting är och till vilken vi själva är, och en Herre, Jesus Kristus, genom vilken allting är och genom vilken vi själva är*” (1 Kor 8:6)

Fadern är en person skild från Sonen. Gud:

> ”*utgav sin enfödde Son*” (Joh 3:16*)*
>
> *”när tiden var fullbordad sände Gud sin Son*” (Gal 4:4)

Fadern är skild också från den Helige Ande, eftersom han smorde Jesus av Nasaret:

> ”*Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Andes kraft*” (Apg 10:38)

I Gal 4:6 är han skild från Sonen och Anden:

> ”*Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande*”

Fadern, själv ofödd, födde Sonen från evighet:

> *”Jag vill kungöra HERRENS beslut. Han sade till mig: ’Du är min son, jag har i dag fött dig.’ ”* (Ps 2:7)

Av evighet har den Helige Ande utgått från Fadern och Sonen.

> ”*När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig.*” (Joh 15:26)

3. Sonen/Jesus är sann Gud

> *”Vi vet att Guds Son har kommit och gett oss förstånd, så att vi känner den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.*” (1 Joh 5:20)

Paulus säger om honom att han:

> ”*De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, prisad i evighet, amen.*” (Rom 9:5)

Sonen är inte bara lik (homoiousios) Fadern, som Arius lärde, utan han är jämlik och av samma natur som Fadern (homo-ousios). Följaktligen bör alla:

> ”*för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern*” (Joh 5:23).

Sonen är skild från Fadern (Joh 3:16; Gal 4:4), och från den Helige Ande, som han kallar en ”annan Hjälpare” än han själv (Joh 14:16-17).

Sonen är född av Fadern i evighet (Ps 2:7; Joh 3:16), och tillsammans med Fadern sänder han ut sanningens Ande (Joh 15:26).

4. Den Helige Ande är sann Gud

Petrus säger till Ananias, att han hade ljugit för Gud, då han ljugit för den Helige Ande (Apg 5:3-4). De kristna kallas för Guds tempel därför att den Helige Ande bor i dem (1 Kor 3:16). Han är skild från Fadern och Sonen, ty i Joh 14:16 skiljer Kristus klart mellan sig själv, Fadern och Hjälparen.

Den Helige Ande avlades inte, inte heller blev han född, utan han utgick från Fadern och Sonen av evighet. Han är både Faderns (Matt 10:20) och Sonens (Gal 4:6) Ande. Han utgår från Fadern och är samtidigt sänd av Sonen (Joh 15:26*)*

> *”Sedan han* [Jesus] *sagt detta, andades han på dem och sade: ’Tag emot den helige Ande!’* ” (Joh 20:22).

Att Sonen är född av Fadern i evighet och Anden utgången av Fadern och Sonen av evighet är klara fakta enligt Bibelns lära; **men de är inte förklarade**, därför att de är outgrundliga mysterier för oss. Vi lär och tror vad Bibeln säger om detta och andra mysterier, men vi kan inte fatta hur det förhåller sig.

5. Treenighet i enhet

Fadern är Gud; Sonen är Gud; den Helige Ande är Gud. Men det finns inte tre Gudar, utan endast En Gud. Inte heller är gudomen delad i tre delar, så att var person blir en tredjedel av det hela; varje person är hela gudomens fullhet (Kol 2:9). Inte heller är den enskilde personen en särskild manifestation eller fas av det enda gudomliga väsendet, så som is och ånga är olika tillstånd av vatten, utan var och en är en egen person, och varje person är helt och fullt Gud. Därför är Fadern en enda och den ende Guden (Joh 17:3); Sonen är en enda och den ende Guden (1 Joh 5:20); den Helige Ande är en enda och den ende Guden (Apg 5:3-4). Det finns ingen underordning av en person under en annan utan de tre personerna är av samma rang och värdighet, ingen att föredra före den andre (Joh 5:23). Under det att de är helt skilda till person, är de ett och samma väsen. Kristus säger*:*

> *”Den som har sett mig har sett Fadern”* (Joh 14:9)
>
> *”jag och Fadern är ett*” (Joh 10:30)

I denna text har grekiskan för ”en” det neutrala grekiska ordet ”*hen*” och inte det maskulina ”*heis*”, vilket visar att de är ett till sitt väsen men inte en till person. När Kristus säger: ”Min Fader är större än jag” (Joh 14:28), får detta inte förstås om gudomen utan om Kristi mandom i sin förnedring.

> *”Jämlik Fadern efter den gudomliga naturen, ringare än Fadern efter den mänskliga naturen.*
> *Men detta är den allmänneliga kristna tron, att vi dyrkar en enda Gud i tre personer och tre personer i en enda gudom”* (Athanasianska trosbekännelsen).

6. Vår Gud är ofattbar

Han är ofattbar till sitt väsen; vi vet inte vad hans väsen är och av vad det består. Han är ofattbar också till sina egenskaper. I enlighet med Skriften skiljer vi i sanning mellan väsen och egenskaper. Guds egenskaper är likväl inte talanger

bundna till hans gudom, utan då Gud är ett absolut enkelt och odelbart väsen är hans väsen och egenskaper ett och detsamma.

> ”…*ty Gud är kärlek*” (1 Joh 4:8)

Gud är obegriplig i sin treenighet och enhet. Det finns ingen analogi, ingen liknelse, ingen illustration i människans hela tankevärld, som skulle kunna förklara för oss detta djupa mysterium. Det är meningslöst och dåraktigt för människan att försöka tränga djupare in i Guds mysterium än som är uppenbarat för oss i Bibeln.

Människans begränsade själsliga egenskaper kan helt enkelt inte fatta den obegränsade Guden. Han överstiger vad tanken kan tillgodogöra sig och undandrar sig intellektuella begrepp. Låt oss tills vidare vara nöjda med vad vi läser i Bibeln:

> ”*Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat. Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.*” (1 Joh 3:2).

7. Lärosatsen om den Heliga Treenigheten är en fundamental artikel i vår kristna tro

Tron på den treenige Guden är mer än att bara acceptera själva läran om tre personer i ett väsen; den innesluter i sig tillit och förtröstan till den treenige Gudens frälsningsverk.

Från A Summary of Christian Doctrines av Edward W. A. Koehler